

**R. P. Francisci Svarez, Granatensis, E Societate Iesv
Doctoris Theologi, Et In Conimbricensi Academia Olim
Primarij Theologiae Professoris emeriti, Opvs De Triplici
Virtute Theologica, Fide, Spe, Et ...**

Suárez, Francisco

Mogvntiae, 1622

Sect. 4. An Ecclesia perseueret semper vna numero, An specie tantum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-93448](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-93448)

SECTIO IV.

An Ecclesia perseveret semper vna numero, an specie tantum.

Alia proprietates Ecclesiae est, esse vnam. Dupli-
ci autē sensu quæri potest, an Ecclesia vna per-
manferit. Primo: an in omnibus differentiis, tem-
porum sigillatim sumptis, vna tantum fuerit eccle-
sia? id est, an nunquam fuerint Ecclesiae duæ simul?
Secundo, an in tota etiam temporum successione
collectiue sumpta fuerit vna, vel plures? Dico pri-
mo Ecclesia à Christo Domino instituta vnica nunc
est in mundo, & fuit quouis tempore. Est de fide ha-
beturq; in symbolo. *Credo in vnam sanctam Ecclesiam.*
Paul. ad Eph. 4. *Solliciti seruare vnitatem in vinculo pacis,*
est enim hæc vnitatis Ecclesiae non Mathematica, vel
Physica, sed moralis, qualis est in Republ. vel regno,
cuius vnitatis requirit vnum caput, eundem finem,
easde leges: ad hunc ergo modum Ecclesia Christi
ad vnum, & eundem finem ordinatur, per eadē ne-
cessaria media, & præcipua, ac principales leges,
habet vnum caput principale Christum Dominum,
In quo omnes vnum sumus, ad Galat. 3. & vnum caput in
terris Vicarium eius, quia *vnus est vniuersus, vnus est pastor.*
Ioan. 10. Quod infra latius ostendam: habet vnum
Spiritus S. quo totum hoc corpus sanctificatur, &
regitur, vt Ecclesia canit: propter quod cor ecclesiae
appellatur à D. Th. quia est principium vitæ eius, 3.
p. q. 8. art. 1. ad ult. habet vnam fidem, quæ est forma
prima, ecclesiae partes coniungēs. Vnum Baptisma,
quod est ianua ad cætera sacramenta, & ministeria
ecclesiastica. Habet debitum ordinem, & Hierar-
chiam, vt et infra dicemus, quæ omnia tenet Paul.
citatus ad Eph. 4. vbi etiam rectè explicat hanc vni-
tatem per analogiam ad corpus naturale: ad quam
accedit quod Paul. ipse 1. Cor. 10. ponderauit totum
hoc corpus eodem numero, cibo, & potu nutriri, &
ali, quod neq; naturalis quidem corporis partibus
contingit. Eandem vnitatem laicæ explicat ad Rom.
12. & 1. Cor. 12. & 1. ad Tim. 3. vbi Ecclesiam vocat *V-*
nam domum Dei viui: De eadem vide Cyprianum li-
bro de vnitare Ecclesiae. Augustin. lib. eiusdem tituli.
& alios Patres, quos refert Canisius in Catechismo,
titulo de Ecclesia. Turresc. lib. 1. à cap. 5. Pighius
libro 2. Hierarch. Driedo 4. de dogmat. cap. 2. San-
derus libro de Monarchia Canus libro 4. cap. vltim.
Et latissime Michael Anin. to. 13. tractatum, part. 2.
per totum fere tractatum.

2. Huic ecclesiae vnitati contrādicunt omnes hæ-
reses, quia omnes destruunt fidei vnitatem, sed præ-
cipue illæ, quæ vnitatem capitis negant, contra quas
dicemus in sequentibus. Dices nunc de facto duas
esse ecclesias: alteram in terris, in cælis alteram. Re-
spondeo primo nos loqui de ecclesia militante. Se-
cundo, totam congregationem eorum, qui verum
Deum supernaturaliter cognoscunt, & colunt, pos-
se dici, & esse vnam ecclesiam, quia habent vnum
caput Christum, vt suo loco traditur, vnum spiri-
tum, & quasi cor, & animam, & vnum finem, vt lo-
quitur August. 11. Ciuit. cap. 1. lib. 15. cap. 2. Psalm. 36.
Bernard. serm. 27. in Cant.

3. Dico secundo, Etiam ante aduentum Christi,
nunquam fuerunt in mundo simul duæ ecclesiae, sed
vna tantum, hæc non est tam expresse definita, licet
præcedens: esse tamen debet omnino certa: nam
Scriptura, Concilia, & Patres indifferenter loquun-
tur iuxta illud Cant. 6. *Vna est columba mea.* Ratio ve-
rò patet, quia semper fides necessaria ad ecclesiam,
fuit eiusdem rationis, ac similiter spes, atq; adeo fi-
nis, ad quem tendit ecclesia. Item Princeps, & caput
præcipuum semper fuit idem: atq; eadem necessa-
ria media, quorum summa est charitas, hæc autem
sunt ex quibus vnitatis ecclesiae, sicut & quicumq;
Reipublicæ confurgit.

4. Hic

Questionis
sensu dupl.

Affert. 1. de
priori sensu
vide defen-
sid. lib. 1. c. 1.
nu 4

Ecclesiae vni-
tas, ac vni-
tatis illius ratio-
nes.

Accedunt
Patres.

Obiectio 5.
tra assert. di-
lucitur.

Vide dif. 28.
de incarnat.
sect. 1

Affert. 2. præ
eod sensu

Petrus nun-
quam amittit
fidei multo
veritas, de
quo etiam
vide in to. 2.
p. disp. 35. se-
ctiones con-
clut. 1. & Bel-
lat. lib. 3. de
Ecclesia. 17

De illis apo-
stolis idem
libellus.

Obiect. 3. de
quin defen-
sione fidei li-
bro 12. c. 3.

Responsio.

Vide lib. 1. de
fidei.

Obiect. 1. tri-
pliciter sol-
uitur.

4. Hic etiam obijcies primo: in ipso mundi initio duplex fuit ecclesia militans, hominum vna, altera angelorum. Respondetur primò nos de hominibus loqui. Secundo addimus, cum crearentur primi homines, fuisse iam absolutam angelorum viam. Tercio vtraque illa ecclesia vocatur ab August. supra vna, quia licet naturis, quæ sunt veluti materiz, sit diuersa, tamen forma erat eadem, sicut sit vna domus ex materijs specie diuersis. Secundo obijcies; tempore legis antiquæ vna erat ecclesia iudeorum, altera Gentium, vtramque enim fuisse ecclesiam nemo dubitabit: fuisse verò diuersas, patet ex diuersitate legum, Sacramentorum, Pontificum, vnde Ioan. 10. ait Christus. *Alias oves habeo, quas non sunt ex hoc ouili.* & Paulus ad Ephesios secundo, *qui fecit vtraque vnum.* Fatemur quidē non fuisse tantam vnitatem in ecclesia ante Christi aduentum, sicut nunc est: fuit tamen vnitatis simpliciter, quia in his, quæ primariò, & quasi essentialiter ad rationem ecclesiæ spectant, veram semper retinuit vnitatem, ea verò in quibus erat diuersitas, ad quandam exteriorem cultum, & ornatum pertinebant, sine quibus potest vnitatis consistere: Sicut potest esse vnum regnum, vel imperium, quamuis in varijs illius Regionibus, varijs sint leges, scilicet locis, vel temporibus accommodatæ.

Solutio.

Pro posterio-
ri sensu q.
Assert. 1.

5. Dico tertio vna semper in tota temporis successione atque eadem numero Christi ecclesia perseuerauit. Est certa, vt patet ex omnibus hactenus citatis. Ratio vero est ferè eadem, nam totius ecclesiæ, quæ in hac temporis successione continenter durauit, idem fuit caput, & Princeps, idem finis, eadem ferè media, principaliora, & quasi essentialia. Ea vero personarum mutatio, quæ sensim fit, non satis est ad variandam vnitatem moralem, de qua loquimur: vt manere censeatur, semper eadē Resp. vel idem populus, tamen si partes illius paulatim varientur. Imo cum simili ferè partium fluxu subsistit vnitatis physica corporis humani, si non perfecta certe quæ tamen sufficiat vt idem corpus simpliciter humano more censeatur: quod etiam de quouis alio viuente subluari, imo, & de fluuijs perenniter labentibus verum habet.

Obiectio sol-
uitur.

6. Dices vnitatis ecclesiæ requirit vnitatem sacramentorum, legum, & Pontificum, qui sunt veluti capita ecclesiæ, variato autem capite variatur & corpus. Responsio hæc est. Præcipuum caput ponitur Christus vt iam diximus: Alij deinde vicem eius habent quare illorum successio nihil minuit vnitatem ecclesiæ, quia omnes idem caput representant, & illius vtuntur potestate: vnitatis vero sacramentorum non est simpliciter necessaria, sed vnitatis fidei, quæ in omni statu eadem perseuerauit, iuxta illud 2. Corinth. 4. *Habentes eundem spiritum fidei.* & 1. Corinth. 10. *Omnes eandem escam spiritualem manducauerunt,* de quo recte Augustinus 19. contra Faustum cap. 16. *Quin potius, vt supra sectione præcedenti indicaui, etiam in Patria eadem ecclesia perseuerabit,* quæ à præsentis, tanquam vir à puero differt, vt Paulus significat ad Ephes. 4. *Donec occurramus omnes, &c. in virum perfectum &c.* Quia licet fides mutetur in visionem: tamen finis, qui est quasi forma totius corporis, manet idem numero: & similiter idem est princeps, & caput, quod idem etiam debet semper corpus retinere.

SECTIO V.

*An vnitatis Ecclesiæ ex membris diuersa mu-
nera, & facultates habentibus con-
surgat.*

Quid hic tra-
standum.

Hactenus de Ecclesia vniuersali quadam ratione differuimus: nunc vero ad eum statum, quæ post Christi Domini institutionem habet, sermo-

nem conuertimus. Quia huius ecclesiæ cognitio, & plura requirit, cum ipsa perfectior sit, & præsentis instituto magis sunt necessaria, quamuis nonnulla ex dicendis possint facile, seruata proportionem, ad alios ecclesiæ statum accommodari. Diximus autem hanc ecclesiam esse vnum corpus, & ideo explicandum superest, an homogeneum illud sit, vel heterogeneum: quod in titulo proposuimus. Quæ questio si pro dignitate disputanda esset, oporteret de tota ecclesiæ Hierarchia, de episcopis, de sacerdotibus, ac de cæteris ecclesiasticis statibus differere: quod quia præter nostrum est institutum, solum breuiter veritatem explicabimus, quantum necessarium est ad veram ecclesiam dignoscendam.

2. Hæretici igitur huius temporis in hoc conueniunt, vt pulcherrimum ecclesiæ ordinem, & Hierarchiam à Christo institutam euerant, nihil tamen ipsi ætatum statuantes: interdum enim omnia ecclesiæ membra, æqualia faciunt, omnes sacerdotes, omnes infallibiles iudices veritatis, & similia. Interdum vero non negant aliquam personarum, & potestatum differentiam. At quidam illorum volunt non aliter eam reperiri in ecclesia, quam in alijs humanis Rebus publicis, quibus ex natura rei, tota potestas est in Communitate: ex electione autem sola, iudicioque humano distinguuntur Magistratus, & potestates, sic, inquit, Christus ipsi ecclesiastico populo potestatem sese gubernandi in spiritualibus rebus dedit, designationem vero modis, & personarum illi commisit. Ita Lutherani, & alij. Caluinus vero congregationem Seniorum præfert communi populo, & episcopum illi præesse dicit, non vt superiorem, & iudicem, sed vt præcipuum consulem, maiorem quandam auctoritatem habentem: nec tamen negat plebi suam etiam auctoritatem. Brentius etiam vult principes sæculares habere quandam primatum in ecclesiastica Hierarchia, quam omnino confundit cum politica, & ciuili.

3. Dico tamen primo, in Christi ecclesia, prout ab ipso instituta est, esse ordinem Hierarchicum, atque adeo membrorum distinctionem, & ordinem. Circa hanc assert. late inter alios discurret Arboreus libro 5. Theosophia cap. 9. Probatur tamen præsius ex Paulo 1. Corinth. 12. *Deus posuit in Ecclesia primum Apostolos, deinde Prophetas, tum Pastores, & Doctores,* & ad Ephesios 4. idem late declarat, & ideo comparat ecclesiæ corpori humano, quod heterogeneum est, quia sicut in hoc sunt membra diuersa ad varias actiones ordinata, ita in ea ecclesia. Eadem veritas colligitur ex alijs rebus; quibus sancta ecclesia comparatur vt superius attigimus. Cant. 6. dicitur exercitus ordinatus. 1. ad Timoth. 3. comparatur domui prudenter institutæ: in euangelij sæpe comparatur nati: 1. Pet. 3. arcæ Noë. In quibus omnib. varia membra, & ministeria requiruntur. Ratio aut per se est manifesta, quia si hoc ordine ecclesia priueretur, non potest intelligi eius vnitatis sine magna confusione, dicitur igitur ineptissimè constituta. Vnde Cyprianus libr. 4. epist. 2. satis ante finem ait ecclesiam veram intelligi non posse sine veris episcopis, & pastoribus; & Hieronym. contra Luciferian. *Ecclesia non est, quæ non habet sacerdotes.* De hac conclusione vide Dionysium toto libro de ecclesiastica Hierarchia.

4. Ex quo in capit. sexto nota hunc usum, & Hierarchicum ordinem primum omnium attendi posse ex distinctione membrorum perficientium, & eorum, qui perficiuntur, vt Dionysius loquitur. Nam hoc modo distinguitur ordo pastorum, & Sacerdotum à grege, quam primam distinctionem esse, ex episcopi institutione constat propter verba Pauli citata, & ex Act. 18. *In quo vos posuit Spiritus sanctus regere Ecclesiam Dei.* Et ex perpetua ecclesiæ traditione constat ordinem sacerdotalem, & habentium spiritua-

Hæreticorū
error varius
de quo Bel-
lar lib. 1. de
Clericis c. 2.
Vazq. disp.
244. de ordi-
ne. Salmæ li-
bro 1. in Paul.
à disp. 11

Assert. 1. pro-
batur ex Scri-
ptur.

Probatur ra-
tione.

Noratio ex
Dionysio.